

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 24 lutego 2026 r.

DOOŚ-WDŚIII.420.28.2025.MRO.4

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, po rozpatrzeniu odwołania Eurowind Energy Sp. z o.o. z 25 września 2025 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, dalej RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim, z 4 września 2025 r., znak: WOOŚ.420.5.2025.KS, odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Farma Wiatrowa Strzelce Krajeńskie”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a.,

utrzymuje w mocy ww. decyzję.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim, po rozpatrzeniu wniosku Eurowind Energy Sp. z o.o. z 15 maja 2023 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i art. 75 ust. 1 pkt 1 lit r ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), dalej u.o.o.ś., w związku z art. 104 k.p.a. oraz art. 9 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 553), dalej z.u.e.w., odmówił zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

25 września 2025 r. odwołanie od ww. decyzji wniosła Eurowind Energy Sp. z o.o. Środek zaskarżenia został wniesiony z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a. Decyzja została doręczona ww. spółce 19 września 2025 r., a termin na wniesienie odwołania upłynął 3 października 2025 r.

W złożonym odwołaniu Eurowind Energy Sp. z o.o. wskazuje, że właściwą metodą liczenia normy odległościowej w zakresie położenia elektrowni wiatrowej w postępowaniach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowych (gdy obowiązuje stary m.p.z.p. dla tych terenów), w szczególności w tych, które objęte są art. 9 z.u.e.w., jest metoda wynikająca z art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 317), dalej u.e.w. Przez „stary m.p.z.p.” należy rozumieć miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

uchwalony przed wejściem w życie ww. ustawy wiatrakowej, czyli przed 16 lipca 2016 r. W konsekwencji spółka zarzuca RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim przyjęcie wadliwej metody obliczania ustawowej odległości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej, co skutkowało wydaniem decyzji z 4 września 2025 r. o odmowie zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu k.p.a. w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem, zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a., jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim.

Analizowana inwestycja dotyczy planowanej budowy farmy wiatrowej do 25 turbin wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną (o mocy 6,2 MW każda z turbin) i stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 5 lit. a rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), dalej r.o.o.ś., tj., instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś., inwestycja ta wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w związku z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., obligatoryjnie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit r u.o.o.ś., organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na terenie województwa lubuskiego, które odpowiada obszarowi podlegającemu właściwości miejscowej RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim.

W myśl art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., GDOŚ dokonał oceny zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującymi na terenie realizacji przedsięwzięcia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dalej m.p.z.p. Zgodnie z przywołanym artykułem właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p.

Teren planowanej inwestycji objęty jest uchwałą nr XII/94/2011 Rady Miejskiej w Strzelcach Krajeńskich z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Park Siłowni Wiatrowych „Strzelce Krajeńskie II” w gminie Strzelce Krajeńskie (Dz. U. Woj. Lubus. z 2011 r., nr 82, poz. 1645, ze zm.), dalej m.p.z.p. Strzelce Krajeńskie II. Zgodnie z ww. uchwałą i planem inwestycji w wariantcie wybranym do realizacji, przedsięwzięcie zlokalizowane jest w gminie Strzelce Krajeńskie, powiecie strzelecko-drezdeneckim, województwie lubuskim, na następujących nieruchomościach:

1) obręb Bronowice:

- a) dz. o nr ewid. 186/12 - teren oznaczony symbolem SW11,
 - b) dz. o nr ewid. 199/29, 199/30 - tereny oznaczone symbolem SW12,
 - c) dz. o nr ewid. 195, 196 - tereny oznaczony symbolem SW13,
- 2) obręb Licheń:
- a) dz. o nr ewid. 1/92, 1/93, 1/94 oraz dz. nr 1/145 (powstała z podziału dz. o nr. ewid. 1/124) – tereny oznaczone symbolem SW13,
 - b) dz. o nr ewid. 21/21 (powstała z podziału dz. nr 21/7) – teren oznaczony symbolem SW15,
- 3) obręb Lipie Góry:
- a) dz. o nr ewid. 197/3 – teren oznaczony symbolem SW13.

Jak wynika z m.p.z.p. Strzelce Krajeńskie II, tereny oznaczone symbolem SW są to tereny ustanowione pod lokalizację siłowni wiatrowej. Nie budzi zatem wątpliwości, że zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z ustaleniami obowiązującymi na tych terenach m.p.z.p.

Podstawą wydania decyzji z 4 września 2025 r. odmawiającej zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia przez RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim, był art. 9 ust. 2 pkt 2 z.u.e.w., tj. jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 lub ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, przewiduje się lokalizację elektrowni wiatrowej, organ administracji architektoniczno-budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę, a organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli inwestycja w zakresie elektrowni wiatrowej nie spełnia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 700 metrów od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej.

Z treści uzasadnienia ww. decyzji wynika, że organ pierwszej instancji obliczając wymóg 700 metrów, zastosował sposób określenia odległości wymieniony w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 6 u.e.w., tj. przez odległości, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 4 u.e.w., rozumie się najkrótsze odcinki między rzutem poziomym istniejącego budynku mieszkalnego albo istniejącego budynku o funkcji mieszanej, a linią rozgraniczającą teren, którego sposób zagospodarowania określony w planie miejscowym dopuszcza budowę elektrowni wiatrowej – w przypadku lokalizowania elektrowni wiatrowej. Według ustaleń RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim, odległość granicy terenu lokalizacji siłowni wiatrowych od rzutu poziomego istniejącego budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce o nr ewid. 199/33 obręb Bronowice wynosi ok. 380 m. Wymieniona powyżej nieruchomość stanowiła najbliższą zabudowę mieszkaniową względem terenów oznaczonych symbolem SW w m.p.z.p. Strzelce Krajeńskie II, na których zaplanowano przedmiotową inwestycję. W związku z powyższym, organ pierwszej instancji stwierdził, że nie jest spełniona przesłanka zachowania odległości, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2 z.u.e.w., liczonej w sposób określony w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 6 u.e.w.

Eurowind Energy Sp. z o.o. w odwołaniu z 25 września 2025 r. przedstawiła swoją argumentację, której konkluzja prowadzi do tego, że zdaniem spółki, RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim obliczając wymóg zachowania odległości 700 metrów w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, powinien zastosować sposób określania odległości wynikający z art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. a u.e.w., tj. przez zachowanie odległości nie mniejszej niż 700 m, rozumie się

najkrótsze odcinki między rzutem poziomym istniejącego budynku mieszkalnego albo istniejącego budynku o funkcji mieszanej, a okręgiem, którego promień jest równy połowie średnicy wirnika wraz z łopatami, a środek jest środkiem okręgu opisanego na obrysie wieży istniejącej lub planowanej elektrowni wiatrowej, w przypadku wydawania pozwolenia na budowę dla elektrowni wiatrowej. Zastosowanie powyższego przepisu, zdaniem spółki, doprowadziłoby do wniosku, iż planowana inwestycja spełnia warunek zachowania wymaganej odległości, umożliwiając wydanie decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dodatkowo, Eurowind Energy Sp. z o.o., podniosła zarzut, że RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim nie przedstawił w zakwestionowanej decyzji argumentacji na rzecz zastosowania art. 5 ust. 1 pkt 6 u.e.w. w zakresie sposobu obliczania odległości w przedmiotowym postępowaniu. Zdaniem spółki organ pierwszej instancji zignorował okoliczność, że treść ww. przepisu nie odwołuje się do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowych. Spółka wskazuje również, że przywołane postępowania, dotknięte są w tym zakresie luką prawną, którą należy uzupełnić w drodze wykładni prawnej, którą RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim w całości zaniechał w uzasadnieniu decyzji z 4 września 2025 r.

GDOŚ, dokonując szczegółowej analizy dokumentacji sprawy, ustalił że m.p.z.p. Strzelce Krajeńskie II został uchwalony w 2011 r., czyli przed wejściem w życie u.e.w., które nastąpiło 16 lipca 2016 r. W związku z powyższym w sprawie ma zastosowanie art. 9 ust. 2 pkt 2 z.u.e.w., który wskazuje m.in., że organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli inwestycja w zakresie elektrowni wiatrowej nie spełnia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 700 m od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej. W tym miejscu należy jednak wyjaśnić, że w normie obejmującej art. 9 ust. 2 z.u.e.w. istnieje luka prawna, bowiem ustawodawca, wprowadzając w tym przepisie obowiązek zachowania odległości, o której mowa powyżej, nie wskazał - jak to mam miejsce w przepisach u.e.w. - sposobu określania tej odległości ani nie odwołał się do odpowiedniego stosowania art. 5 u.e.w. W oparciu wyłącznie o regulację ustanowioną w treści art. 9 ust. 2 z.u.e.w. nie jest możliwe wyprowadzenie normy, która wskazywałaby, w jaki sposób należy określić odległość inwestycji w zakresie farmy wiatrowej od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej, aby można było ocenić, czy obowiązek zachowania tej odległości został spełniony. Z tego też względu zasadne jest posłużenie się wnioskowaniem przez analogię i uzupełnienie tego przepisu odpowiednio o treść art. 5 u.e.w., w przeciwnym razie art. 9 ust. 2 z.u.e.w. byłby przepisem martwym. W konsekwencji GDOŚ stoi na stanowisku, że odległość, o której mowa powyżej (700m) należy ustalać zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 6 u.e.w., czyli do linii rozgraniczającej teren, którego sposób zagospodarowania określony w m.p.z.p. dopuszcza budowę elektrowni wiatrowej. W sytuacji, gdy inwestycja nie spełnia wymogu zachowania tej odległości, organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia.

W toku przeprowadzonej analizy map ewidencyjnych, organ odwoławczy obliczył w oparciu o art. 5 ust. 1 pkt 1 i 6 u.e.w. odległości między rzutami poziomymi budynków mieszkalnych albo istniejących budynków o funkcji mieszanej, a granicami terenów oznaczonych w m.p.z.p. Strzelce Krajeńskie II symbolami: SW11, SW12, SW13, SW15, na których mają zostać zbudowane turbiny wiatrowe wskazane we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Z powyższych ustaleń wynika, że najbliższe budynki mieszkalne lub o funkcji mieszanej znajdują się w odległościach:

- dla budynku na działce o nr ewid. 184/11, województwo lubuskie, powiat strzelecko-drezdenecki, gmina Strzelce Krajeńskie, obręb bronowice (SW11): ok. 502 m,
- dla budynku na działce o nr ewid. 199/34, województwo lubuskie, powiat strzelecko-drezdenecki, gmina Strzelce Krajeńskie, obręb bronowice (SW12): ok. 373 m,
- dla budynku na działce o nr ewid. 1/61, województwo lubuskie, powiat strzelecko-drezdenecki, gmina Strzelce Krajeńskie, obręb Licheń (SW13): ok. 532 m,
- dla budynku na działce o nr ewid. 1200, województwo lubuskie, powiat strzelecko-drezdenecki, gmina Strzelce Krajeńskie, obręb Strzelce Krajeńskie – miasto (SW15): ok. 520 m.

W świetle powyższych ustaleń, organ odwoławczy stwierdza, że wskazane lokalizacje turbin wiatrowych nie spełniają ustawowego wymogu zachowania minimalnej odległości 700 metrów między rzutem poziomym istniejącego budynku mieszkalnego albo istniejącego budynku o funkcji mieszanej a granicami terenów oznaczonych w m.p.z.p. Strzelce Krajeńskie II symbolami: SW11, SW12, SW13, SW15, na których mają zostać zbudowane turbiny wiatrowe wskazane we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Tym samym planowana inwestycja narusza obowiązujące normy odległościowe ujęte w art. 9 ust. 2 pkt 2 z.u.e.w., co stanowi przeszkodę w dalszej realizacji przedsięwzięcia w przedłożonym wariantcie, skutkując koniecznością odmowy zgody na jego realizację.

Na stronie 5 uzasadnienia decyzji z 4 września 2025 r., RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim wskazał, że „według ustaleń własnych organu odległość granicy terenu lokalizacji siłowni wiatrowych od rzutu poziomego istniejącego budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce nr 199/33 obręb Bronowice wynosi ok. 380 m. Z tego powodu nie jest spełniona przesłanka wynikająca z przepisu art. 4 ust 1 IEW, liczona w sposób określony w art. 5 ust. 1 pkt 3 i 6 ustawy IEW”. Wskazać należy, iż organ pierwszej instancji winien powołać się na treść art. 5 ust. 1 pkt 1 i 6 u.e.w., co koresponduje z metodologią obliczeń opisaną powyżej. Niemniej jednak błędne przywołanie jednostki redakcyjnej przepisu stanowi w niniejszym przypadku jedynie oczywistą omyłkę, która nie może skutkować uchynieniem zaskarżonej decyzji. Wadliwość ta nie rzutuje na merytoryczną poprawność rozstrzygnięcia, pozostając w pełnej spójności z całokształtem ustaleń faktycznych i prawnych zawartych w decyzji z 4 września 2025 r.

Mając na uwadze ww. ustalenia, GDOŚ zgadza się z rozstrzygnięciem podjętym przez RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim w decyzji z 4 września 2025 r.

Spółka w treści odwołania z 25 września 2025 r., podnosi że organ pierwszej instancji powinien wymierzyć dopuszczalną odległość lokalizacji turbin wiatrowych od zabudowań zgodnie ze sposobem wskazanym w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 4 lit. a u.e.w., tj. przez odległości, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 4, rozumie się najkrótsze odcinki między rzutem poziomym istniejącego budynku mieszkalnego albo istniejącego budynku o funkcji mieszanej, a okręgiem, którego promień jest równy połowie średnicy wirnika wraz z łopatom, a środek jest środkiem okręgu opisanego na obrysie wieży istniejącej lub planowanej elektrowni wiatrowej, w przypadku wydawania pozwolenia na budowę dla elektrowni wiatrowej. GDOŚ nie zgadza się z powyższym zarzutem, ponieważ sposób określenia odległości wskazany przez Eurowind Energy Sp. z o.o. (art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. a u.e.w.) znajduje zastosowanie na etapie postępowania w przedmiocie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla elektrowni wiatrowej, co wprost zostało wskazane w tym przepisie. W sytuacji dotyczącej postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy obowiązującym m.p.z.p. jedynym możliwym do zastosowania odniesieniem z katalogu art. 5 ust. 1 u.e.w. jest pkt 6.

GDOŚ nie zgadza się również ze stwierdzeniem spółki w odwołaniu z 25 września 2025 r., jakoby RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim w decyzji z 4 września 2025 r. zaniechał uzasadnienia zastosowania w przedmiotowej sprawie metody liczenia odległości wynikającej z art. 5 ust. 1 pkt 6 u.e.w. Organ pierwszej instancji wskazał na str. 4-5 ww. decyzji uzasadnienie zastosowania art. 5 ust. 1 pkt 6 u.e.w. Dodatkowo zaznaczenia wymaga fakt, że RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim spotkał się 18 marca 2025 r. z pełnomocnikiem Eurowind Energy Sp. z o.o. i jak wynika z notatki służbowej znajdującej się w aktach sprawy, omówił na nim m.in. metodę liczenia odległości projektowanych wiatraków od budynków mieszkalnych.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. W ocenie GDOŚ zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie. W związku z powyższym, organ drugiej instancji utrzymał skarżoną decyzję w mocy.

Mając powyższe na uwadze, GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;

- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21 lub adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:

1. [REDACTED] – pełnomocnik Eurowind Energy Sp. z o.o., ul. Pastelowa 6, 66-198 Poznań;
2. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890).

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, e-Doręczenia: AE:PL-13129-52875-FRFGS-22